

VÍG-SKARÐA (AÐ), v. *to furnish with ram-parts, fortify*; -SKÁR, a. *exposed to war* (-skátt ríki); -SKERÐR, pp. *furnished with 'vígskörð'*; -SKÖRÐ, n. pl. *battlements, ramparts*.

VÍGSLA, f. *consecration, ordination* (taka vígslu af biskupi).

VÍG-SLOÐI, m. *the section of law treating of battle and manslaughter*.

VÍGSLU-DAGR, -EIÐR, m. *day, oath of consecration*; -FADIR, m. *ordaining father* (of a bishop); -GULL, n. *coronation ring*; -GÖRÐ, f. *performance of ordination*; -HRÚTR, m. *sacrificial ram*; -HÖND, f. *ordaining hand*; leggja -hendr yfir e-n, *to lay hands on, of a bishop*; -KAUP, n. *coronation fee*; -KLÆÐI, n. pl. *consecration robes*; -MAÐR, m. *one in holy orders*; -SKRÚÐ, n. *coronation robes*; -SVERÐ, n. *coronation sword*; -VATN, f. *holy water*.

VÍGS-MÁL, n. *a suit for manslaughter*.

VÍG-SPÁR, a. *boding of war*; -SPJÖLL, n. pl. *tidings of war*.

VÍGS-VÍTI, n. *punishment for manslaughter*.

VÍG-SÖK, f. *suit of manslaughter*; -TÓL, n. pl. *murderous tools*; -TÖNN, f. *canine tooth, tusk*; -VÉL, f. *war-trick, war-engine*; -VÖLLR, m. *battle-field*; -VÖLR, m. *'battle-stick', weapon*; -ÞRIMA, f. *din of battle*; -ÞROT, n. *end of the battle*; -ÆSA, v. *to furnish with vígásar*; -ÓR, f. *a kind of dart*.

VÍK (gen. VÍKR, pl. VÍKR), f. *inlet, small bay*; róa v. á e-n, *to row one round, get the better of one*.

VÍKING, f. *freebooting voyage, piracy*, (hann var í v. á sumrum ok fekk sér fjár); liggja í víkingu ok hernaði, *to be engaged in freebooting expedition and warfare*; fara í v., *to go out on a freebooting expedition*.

VÍKINGA-BÆLI, n. *haunt of sea-rovers*

(*víkings*); -HÖFÐINGI, m. *chief of vikings*; -LIÐ, n. *company of vikings*; -SKEIÐ, f., -SKIP, n. *viking's ship*.

VÍKINGLIGR, a. *like a viking*.

VÍKINGR (-S, -AR), m. (1) *freebooter, sea-rover, pirate, viking* (Flóki Vilgerðarson hét maðr, hann var v. mikill); (2) *in later times, robber, highwayman*.

VÍKINGS-EFNI, n. *one likely to become a great viking*.

VÍKINGSKAPR (gen. -AR), m. *piracy*.

VÍKJA (VÍK; VEIK, VIKUM; VIKINN), v. (1) *to move, turn*, with dat. (sveinninn mátti hvergi v. höfðinu); hann veik sér hjá dyrunum, *he passed by the door*; v. e-m af hendi, *to turn one off, dismiss*; v. e-u af sér, *to decline* (A. veik því af sér); v. e-u til ráða (atkvæða) e-s, *to hand it over to one's decision*; v. tali, ræðu, máli til e-s, *to turn one's speech to one, address oneself to one*; v. til e-s, *to mention, refer to* (heft hann svá kvæðit, at hann víkr til Ólafs konungs); v. til við e-n, *to broach it to one*; v. á e-t, *to hint at* (Þ. víkr á nökkut í Þorgeirsdrápu á misþokka þeira); v. á við e-n = v. til við e-n; víkja svá bœkr til, at, *the books indicate that*; (2) *to move, go* (þeir víkja þegar eptir þessum mönnum); v. aptr, *to return* (þeir víku aptr ok leita þeira); hann veik heim, *he returned home*; v. til norðrættar, *to trend north* (þat ríki víkr til norðrættar); v. inn til hafnar, *to veer round and seek harbour* (önnur skipin viku inn til hafna af leiðinni); v. eptir e-m, *to follow one's example*; v. eptir e-u, *to yield to* (v. eptir freistingu fjándans); (3) *impers. to turn, trend*; landinu víkr til landnorðs, *the land trends to north-east*; svá veik víðr veginum, at þar var hraungata mikil, *the road was of this nature*; nú veik svá við, at liðit fór yfir á eina mik-